

بررسی عفونت های ناشی از کاتر ورید مرکزی در بیماران همودیالیزی

آشرف توانایی ثانی*^۲ عبدالرضا اسلامی نوکنده^۳ حمید قربانی^۱

۱- دانشیار بیماریهای عفونی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

۲- دستیار تخصصی بیماریهای عفونی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

*مشهد- بیمارستان امام رضا (ع)، بخش عفونی، مشهد، ایران

تلفن: ۹۸-۹۱۵۵۰۹۱۴۳۹+

email: Tavanaee@iums.ac.ir

خلاصه

مقدمه

بیماران مراحل انتهایی کلیوی (ESRD) نیاز به دستیابی عروقی برای همودیالیز دارند و عفونت شایعترین عارضه تاخیری کاترهای ورید مرکزی می باشد.

روش کار

در این مطالعه توصیفی آینده نگر جهت ارزیابی عفونت کاتر، از بیماران همودیالیزی که با احتمال عفونت کاتر ورید مرکزی از تیرماه ۸۸- فروردین ۹۰ در بیمارستان امام رضا (ع) مشهد بستری شدند، ضمن بررسی علائم عفونت محل کاتر از لحاظ ظاهری، کشت های لازم (کشت داخل کاتر، کشت نوک کاتر و کشت خون) نیز جهت بررسی نوع ارگانیزم ها گرفته شد. اطلاعات حاصل با استفاده از نرم افزار SPSS جمع آوری شده و در توصیف داده ها از جداول فراوانی، میانگین و نمودار استفاده گردید.

نتایج

از ۶۵ بیمار همودیالیزی (۳۴ زن، ۳۱ مرد با میانگین سنی ۵۴/۹) تعداد ۴۱ نفر (۶۳/۱٪) سابقه عفونت کاتر را در گذشته داشتند. در بررسی علامت بالینی عفونت محل کاتر، ۸۰٪ بیماران (۵۲ نفر) حساسیت در لمس محل تعبیه کاتر، ۴۱ نفر (۶۳/۱٪) سفتی، ۳۵ نفر (۵۳/۸٪)، قرمزی محل تعبیه کاتر و ۳۲ نفر (۴۹/۲٪) خروج چرک از محل تعبیه کاتر داشتند. استافیلوکوک اورئوس با ۷۶/۷٪، ارگانیزم غالب به دست آمده از نتایج کشت مثبت بیماران بوده که ۷۹/۶٪ به وانکومايسين حساس بودند. همچنین، کاتر ۲۱ بیمار (۳۳/۳٪) همودیالیزی، تعویض گردید.

نتیجه گیری

استافیلوکوک اورئوس شایع ترین ارگانیزم دخیل در عفونت کاتر ورید مرکزی در بیماران همودیالیزی بوده و شایع ترین علامت بالینی عفونت محل کاتر، حساسیت در لمس محل کاتر ارزیابی شد که یافته های فوق جهت ارزیابی تشخیصی و شروع درمان تجربی در این بیماران می تواند مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی: عفونت کاتر، کاتر ورید مرکزی، همودیالیز

تاریخ دریافت: ۹۰/۸/۷ - تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۲/۲۵